

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA SECTORUL 2 BUCUREŞTI
SECTIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4399

Şedinţă publică de la 05 Aprilie 2016

Completul compus din:

Președinte Roxana Mihaela Duma

Grefier Irina Maria Tătar

Pe rol judecarea cauzei civile având ca obiectordonanță președintială obligația de a face, privind pe reclamantul **DANILEȚ VASILICĂ CRISTI**, în contradictoriu cu părâta **SC JURINDEX MEDIA SRL**.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședință publică din data de 04.04.2016, fiind consemnate în încheierea de la acel termen, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 05.04.2016, când

INSTANȚA

Deliberand asupra cauzei civile de fata, retine urmatoarele:

Prin cererea de chemare în judecata înregistrată la data de 28.03.2016 pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 Bucuresti sub nr. 9442/300/2016, astfel cum a fost modificată/ completată la data de 01.04.2016 și precizată la termenul de judecata din data de 04.04.2016, reclamantul **Vasilica Cristi Danilet**, în contradictoriu cu parata **S.C. Jurindex Media S.R.L.**, a solicitat ca instanța, pe cale de ordonanță președintială, să dispună, cu titlu provizoriu, urmatoarele:

1. retragerea de pe site-ul luju.ro, administrat de parata, a pozelor cu subsemnatul aparute în cadrul articolului „filmari-cu-zeita-dreptatii-dupa-ce-a-votat-in-csm-pentru-reputatia-cameliei-bogdan-decontologul-vasilica-danilet-s-a-dansat-cu-acesta-la-club-s-au-tinut-de-gat-s-au-imbratisat-si-au-cantat-karaoke-strangers-in-the-night-lumeajustitiei-ro-solicita-csm-cerc”
2. retragerea de pe site-ul luju.ro, administrat de parata, a articolelor, pozelor și înregistrărilor aparute în data de 29.03.2016 și 30.03.2016, respectiv „**DANILEȚ, SUB PROTECTORAT – CSM** și **Inspectia Judiciara** nu s-au sesizat cu privire la ieșirea în club a judecătorului CSM, Vasilica Danilet, alături de judecătoarea CAB, Camelia Bogdan, după ce, cu cîteva ore înainte, se pronunțase pe cererea ei de apărare a reputației profesionale. Într-o ieșire publică, Danilet nu a negat ieșirea în oraș, ci a acuzat că filmările au fost obținute în mod nelegal” și „**DECADEREA MAGISTRATURII** – Iată înregistrarea video mult așteptată cu judecătoarei Vasilica Danilet și Camelia Bogdan, imbrătisându-se la karaoke, în club, la cîteva ore după pronunțare. Căti judecători se rezolvă între ei, facându-se ca nu se cunosc la judecata, dacă CSM nu îndrăznește să ia măsuri în fața acestor dovezi zdrobitoare? Rusine membrilor CSM care au fost recuzati și umiliti public de Camelia Bogdan și nu au curajul să ceară anchetarea disciplinara a celor doi (Filmul din Club)”

3. Retragerea de pe site a tuturor articolelor, pozelor si inregistrarilor in legatura cu reclamantul din Clubul Tunes din Bucuresti, datand din 24 martie 2016
4. Interzicerea difuzarii de catre parata a pozelor sau inregistrarilor din Clubul Tunes din Bucuresti datand din seara de 24 martie 2016
5. Luarea acestor masuri pana la data formularii actiunii in fond, termen stabilit de instanta.

In fapt, reclamantul arata ca detine calitatea de magistrat si functia de membru in cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

In seara zilei de 24 martie 2016, acesta a fost invitat si a participat la o petrecere cu mai multi magistrati la Clubul Tunes din Bucuresti. Fara acceptul acestuia, unul intre clientii clubului le-a facut fotografii si o intregistrare audio-video care au ajuns in posesia paratei.

Pe data de 26 martie, parata a postat deja doua poze cu reclamantul in Clubul respectiv si a anuntat iminenta difuzare a inregistrarii, asa cum reiese din documentul atasat.

Reclamantul considera ca evenimentul face parte din viata sa privata sociala, avand in vedere ca era la un eveniment privat, ca niciunul dintre participanti nu a invocat functia detinuta si ca acest eveniment nu are legatura cu programul de lucru sau activitatatile oficiale ale participantilor.

Reclamantul afirma ca nu si-a dat acceptul nici un moment sa fie facute ori difuzate fotografii sau filmari.

Mai mult, inca din octombrie 2012 i-a notificat pe parati sa nu publice imagini cu viata sa privata, iar dovada ca acestia au primit notificarea este chiar postarea lor „In razboi cu televiziunile si cu presa sorisa” publicata pe 16 octombrie 2012, incalcarea acestei dorinte exprese a reclamantului dovedind reaua-credinta a paratei.

Reclamantul mentioneaza ca, fara a i se cere un punct de vedere si fara a se prezenta starea de fapt reala, parata inoculeaza cititorilor ideea ca intre el si una dintre colegele participante ar fi o legatura nepotrivita, ceea ce rezulta din expresiile folosite in articol: „s-au tinut de gat”, „s-au imbratisat”, „dansand unul in bratele celuilalt”, „e intim cu aceasta”. Or, in acea seara au fost la aceeasi masa cinci persoane de sex feminin si cu toate a dansat si cantat in acea seara, procedand la fel ca toti ceilalți barbati de la masa, aspect pe care urmeaza sa il probeze in fata instantei de fond.

Urmare a faptei ilicite a paratului, deja cititorii sai fac afirmatii nepermise in legatura cu moralitatea reclamantului, iar de aceste comentarii este responsabil tot paratul, potrivit hotararii CEDO Delfi vs. Estonia din 2013 si a Deciziei nr. 3216 din 19 noiembrie 2014 pronuntata in recurs de Sectia I civila a Inaltei Curti de Casatie si Justitie avand ca obiect despargubiri.

Reclamantul este de parere ca fapta paratului ii afecteaza viata de familie, respectiv relatia cu sotia, fiind nevoie sa justifice speculatiile aparute in articol, iar imaginea publica ii este astfel, grav afectata.

Prin articolele publicate in datele de 29.03.2016 si 30.03.2016, continand fotografii si filmari neautorizate parata a continuat sa incalce dreptul la viata privata al reclamantului. Acestea au avut mii de vizualizari si zeci de comentarii calomnioase care nu au fost cenzurate in nici un mod de administratorul site-ului, cu toate ca acesta atenteaza asupra acestui lucru.

Dreptul la exprimare, asa cum este vazut de Curtea EDO in cauza Lingens c. Austriei, in hotararea din 08.07.1986, nu este unul absolut, exercitiul sau putand fi restrans in masura in care limitarea este prevazuta de lege, urmareste un scop legitim si este necesara intr-o societate democratica.

Reclamantul precizeaza ca, in cauza Corneliu Vadim Tudor c. Romania (nr. 1) din 15.06.2011, cererea nr. 6928/04, Curtea a admis sanctionarea paratului Corneliu Vadim Tudor, retinand ca termenii utilizati de acesta pentru a isi face cunoscut mesajul si informatia

nu erau necesari unui asemenea tip de informatie. In plus, chiar daca sanctiunea pecuniara la care fusese obligat de instancele nationale nu era neglijabila, in special pentru Romania, Curtea a considerat-o „proportionala cu gravitatea acuzatiilor nefondate publicate si cu lipsa de echidistanta jurnalistica manifestata de Corneliu Vadim Tudor”.

In ceea ce priveste prelucrarea filmului difuzate de Antena 3, reclamantul mentioneaza considerentele avute in vedere de Inalta Curte de Casatie si Justitie in decizia nr. 4519/15.06.2012.

In ceea ce priveste prejudiciul, reclamantul mentioneaza ca efectul negativ suferit ca urmare a expresiilor folosite in intregul context in care au fost publicate fotografiile si difuzarea imaginilor, ambele dintr-un cadru privat, fara acordul sau, i-au produs un prejudiciu prin incalcarea flagrantă a drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului, constand in onoare, demnitate, reputatie, imagine si viata privata, dar si la imagine.

Modalitatea de reparare, considera reclamantul, trebuie analizata prin raportare la pozitia sa sociala – magistrat, membru C.S.M., functie de demnitar – dar si la pozitia parantei ce administreaza site-ul in cauza, aceasta incepand, de acum aproape 3 ani, o campanie denigratoare la adresa sa, campanie care este de notorietate.

Publicatia apare online si are distributie pe intreg teritoriul tarii, articolele publicate avand in total, pana in prezent, asa cum se arata la sfarsitul lor, peste 20.000 de vizualizari.

In opinia reclamantului, trebuie avut in vedere ca articolele publicate au fost facute cu rea intenție, fara nicio verificare prealabila a informatiilor sau drept la replica, intr-o publicatie online, foarte cunoscuta.

Reclamantul afirma ca a probat faptul ca a notificat paranta sa nu mai publice articole cu privire la el.

Prejudiciul este justificat, mai adauga acesta, prin faptul ca, prin aceasta inregistrare, paranta sugereaza in mod expres o relatie cu una dintre participante, aspect total neadevarat, care aduce atingere vietii private si reputatiei.

In acelasi timp, publicatiile aduc atingere statutului de magistrat, prejudiciul fiind greu de reparat, la intalnirea respectiva participand mai multi colegi magistrati, care se aflau in timpul liber si care nu au desfasurat nicio activitate contrara statutului de magistrat.

Prejudiciul este cu atat mai grav cu cat informatiile publicate de paranta au fost preluate si in media vizuala, fiind difuzate pe Antena 3 in cadrul emisiunii Sinteza zilei din 29.03.2016.

In drept, reclamantul a precizat ca au fost incalcate drepturile protejate de art. 74 lit. f) si h) C.proc.civ., iar mijloacele de aparare sunt cele prevazute in art. 255 alin. (2) lit. a) C.proc.civ., cu aplicarea art. 996-998 C.proc.civ..

Referitor la cererea de solutionare a cauzei fara citarea partilor, instanta a avut in vedere faptul ca reprezinta o exceptie de la regula citarii partilor consacrată prin art. 153 alin. 1 C.proc.civ., iar aplicarea acesteia se poate face numai in cazul in care exista o urgenta deosebita dictata de circumstantele cauzei. Fata de motivul invocat de reclamant – fapta ilicita se afla in desfasurare – instanta a considerat ca, printr-o astfel de masura, s-ar asigura justul echilibru intre interesul reclamantului si respectarea principiului dreptului la aparare al parantei, respectiv principiului contradictorialitatii.

Paranta nu a formulat **intampinare**, insa a fost prezenta prin reprezentantul legal la termenul de judecata din data de 04.04.2016, formuland verbal aparari si concluzii, care au fost consemnate in Incheierea de sedinta de la termenul respectiv.

In cauza a fost administrata proba cu inscrisuri si proba cu inregistrare pe suport informatic.

Analizand lucrările din dosar, instanta retine urmatoarele:

In fapt

Reclamanul are calitatea de magistrat si membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

La data de 26 martie 2016, pe site-ul luju.ro, administrat de catre societatea parata, a fost publicat articolul intitulat ["filmari-cu-zeita-dreptatii-dupa-ce-a-votat-in-csm-pentru-reputatia-cameliei-bogdan-deontologul-vasilica-danilet-s-a-dansat-cu-aceasta-la-club-s-a-tinut-de-gat-s-au-imbratisat-si-au-cantat-karaoke-strangers-in-the-night-lumeajustitiei-ro-solicita-csm-cere"](#)

La data de 29.03.2016, pe acelasi site a fost publicat articolul „DANILET, SUB PROTECTORAT – CSM si Inspectia Judiciara nu s-au sesizat cu privire la iesirea in club a judecatorului CSM, Vasilica Danilet, alaturi de judecatoarea CAB, Camelia Bogdan, dupa ce, cu cateva ore inainte, se pronuntase pe cererea ei de aparare a reputatiei profesionale. Intr-o iesire publica, Danilet nu a negat iesirea in oras, ci a acuzat ca filmarile au fost obtinute in mod nelegal”.

La data de 30.03.2016, pe acelasi site a fost publicat articolul „DECADEREA MAGISTRATURII – Iata inregistrarea video mult asteptata cu judecatorii Vasilica Danilet si Camelia Bogdan, imbratisandu-se la karaoke, in club, la cateva ore dupa pronuntare. Catii judecatori se rezolva intre ei, facandu-se ca nu se cunosc la judecata, daca CSM nu indraznestea sa ia masuri in fata acestor dovezi zdrobitoare? Rusine membrilor CSM care au fost recuzati si umiliti public de Camelia Bogdan si nu au curajul sa ceara anchetarea disciplinara a celor doi (Filmul din Club)”, fiind accesibila publicului inregistrarea video efectuata in seara de 24 martie 2016.

In drept

Art. 74 C.civ. - Atingeri aduse vietii private - Sub rezerva aplicarii dispozitiilor art. 75, pot fi considerate ca atingeri aduse vietii private: a) intrarea sau ramanearea fara drept in locuinta sau luarea din aceasta a oricarui obiect fara acordul celui care o ocupă in mod legal; b) interceptarea fara drept a unei con vorbiri private, savarsită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, in cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări; c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane aflate intr-un spatiu privat, fara acordul acesteia; d) difuzarea de imagini care prezinta interioare ale unui spatiu privat, fara acordul celui care il ocupă in mod legal; e) ținerea vietii private sub observatie, prin orice mijloace, in afara de cazurile prevazute expres de lege; f) difuzarea de stiri, dezbateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viata intimă, personală sau de familie, fara acordul persoanei in cauză; g) difuzarea de materiale continand imagini privind o persoană aflată la tratament in unitatile de asistență medicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate, problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe in legătură cu boala și cu alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei, fara acordul persoanei in cauză, iar in cazul in care aceasta este decedata, fara acordul familiei sau al persoanelor îndreptățite; h) utilizarea, cu rea-credință, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană; i) difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor ori a altor documente personale, inclusiv a datelor privind domiciliul, reședința, precum și numerele de telefon ale unei persoane sau ale membrilor familiei sale, fara acordul persoanei căreia acestea ii aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele.

Art. 75 C.civ. - Limite - (1) Nu constituie o incalcare a drepturilor prevazute in aceasta sectiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte. (2) Exercitarea drepturilor și libertăților constitutionale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o incalcare a drepturilor prevazute in prezența sectiune.

Art. 255 C.civ. - Masuri provizorii - (1) Dacă persoana care se consideră lezată face dovada credibilă că drepturile sale nepatrimoniale fac obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii. (2) Instanța judecătorescă poate să

dispună în special: a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie; b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor. (3) În cazul prejudiciilor aduse prin mijloacele presei scrise sau audiovizuale, instanța judecătoarească nu poate să dispună încetarea, cu titlu provizoriu, a acțiunii prejudiciabile decât dacă prejudiciile cauzate reclamantului sunt grave, dacă acțiunea nu este în mod evident justificată, potrivit art. 75, și dacă măsura luată de instantă nu apare ca fiind disproportională în raport cu prejudiciile cauzate. Dispozițiile art. 253 alin. (2) rămân aplicabile. (4) Instanța soluționează cererea potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărârea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea în fond trebuie să fie introdusă, sub sancțiunea încetării de drept a acelei măsuri. Dispozițiile alin. (6) sunt aplicabile. (5) Dacă măsurile luate sunt de natură să producă un prejudiciu părții adverse, instanța îl poate obliga pe reclamant să dea o cauțiune în cuantumul fixat de aceasta, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii dispuse. (6) Măsurile luate potrivit prezentului articol anterior introducerii acțiunii în justiție pentru apărarea dreptului nepatriomonial încălcat încetează de drept, dacă reclamantul nu a sesizat instanța în termenul fixat de aceasta, dar nu mai târziu de 30 de zile de la luarea acestora. (7) Reclamantul este ținut să repară, la cererea părții interesate, prejudiciul cauzat prin măsurile provizorii luate, dacă acțiunea de fond este respinsă ca neîntemeiată. Cu toate acestea, dacă reclamantul nu a fost în culpă ori a avut o culpă ușoară, instanța, în raport cu circumstanțele concrete, poate să refuze obligarea să la despăgubirile cerute de partea adversă, fie să dispună reducerea acestora. (8) Dacă partea adversă nu solicită daune-interese, instanța va dispune eliberarea cauțiunii, la cererea reclamantului, prin hotărâre dată cu citarea părților. Cererea se judecă potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care părățul se opune la eliberarea cauțiunii, instanța va fixa un termen în vederea introducerii acțiunii de fond, care nu poate fi mai lung de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii, sub sancțiunea încetării de drept a măsurii de indisponibilizare a sumei depuse cu titlu de cauțiune.

Art. 997 C.proc.civ. – Conditii de admisibilitate - (1) Instanta de judecata, stabilind că, în favoarea reclamantului, există aparentă de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru pastrarea unui drept care să arătă pagubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu să arătă repara, precum și pentru înlaturarea piedicilor ce să arătă într-un mod ușoară executări. (2) Ordonanta este provizorie și executorie. Dacă hotărarea nu cuprinde nicio menire privind durata sa și nu să-modifică imprejurările de fapt avute în vedere, măsurile dispuse vor produce efecte până la soluționarea litigiului asupra fondului. (3) La cererea reclamantului, instanța va putea hotărî să se execută fără somatie sau fără trecerea unui termen. (4) Ordonanta va putea fi data chiar și atunci când este în curs judecata asupra fondului. (5) Pe cale de ordonanta președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiu în fond și nici măsuri a caror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt. Potrivit art. 26 Constituția României, 1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intima, familială și privată. (2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.

Art. 30 Constituția României, (1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opinioilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. (...) (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudica demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Dreptul la respectarea vieții private și de familie - 1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unci autorității

publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății și a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Libertatea de exprimare - 1.

Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. 2. Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătoarești.

Asupra fondului cauzei

Instanța retine că dreptul de a formula cererea de ordonanță prezintă la nivelul art. 255 alin. 2 C.civ., prin urmare, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 997 alin. 1 C.proc.civ. se analizează prin prisma condițiilor prevăzute de art. 255 C.civ..

Aceasta concluzie se bazează atât pe interpretarea sistematică a art. 255 C.civ., cât și pe principiul aplicării normelor speciale cu prioritate față de normele de drept comun. Astfel, în alin. 1 și 3 ale art. 255 C.civ. sunt prevăzute condițiile a căror îndeplinire trebuie să o verifice instanța pentru a dispune măsurilor provizorii prevăzute în alin. 2 al aceluiași articol. În același timp, dispozițiile referitoare la aplicarea procedurii ordonanței prezintă la nivelul art. 4 al aceluiași articol, ceea ce înseamnă că se aplică numai în cazurile circumstanțiate din alin. 1 și 3. Art. 255 C.civ. reprezintă normă specială față de dispozițiile privind procedura ordonanței prezintă la nivelul art. 997 C.proc.civ., deoarece conține reguli de procedură într-o materie specifică – apărarea drepturilor personale nepatrimoniale, în timp ce art. 2 C.proc.civ. instituie principiul conform căruia dispozițiile Codului de procedură civilă constituie procedura de drept comun în materie civilă.

Asadar, din interpretarea coroborată a celor două norme juridice susmenionate, rezultă că, pentru a fi dispuse măsurile provizorii respective, situația de fapt trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

1. Sa aibă caracter urgent, cu privire la care se instituie o presupție relativă simplă, prin constatarea existenței criteriilor stabilite de art. 255 alin. 1 și 3 C.civ.
2. Sa aibă caracter provizoriu, cerința care este întotdeauna complinită în cazul atingerilor aduse drepturilor nepatrimoniale apărate prin art. 255 C.civ., articol care prevede în alin. 4 și 6 următoarele: “În cazul în care cererea este formulată înainte de introducerea acțiunii de fond, prin hotărarea prin care s-a dispus măsura provizorie se va fixa și termenul în care acțiunea în fond trebuie să fie introdusa, sub sanctiunea incetării de drept a acelei măsuri.” (...) “Măsurile luate (...) incetează de drept, dacă reclamantul nu a sesizat instanță în termenul fixat de aceasta, dar nu mai tarziu de 30 de zile de la luarea acestora.”
3. Sa nu fie prejudecat fondul prin examinarea aparentei dreptului dedus judecății.

Fata de cele reținute anterior, în spina de fata, trebuie analizate numai caracterul urgent al măsurii și neprejudicarea fondului, condițiile prevăzute de art. 255 alin. 1 și 3 reprezentând limitele până la care se consideră că instanța poate analiza fondul raportului juridic dintre parti fără a se pronunța însă asupra acestuia. Pentru acest motiv, verificarea instanței va fi comună pentru cele două condiții și se va baza exclusiv pe sustinerile partilor și probatorul minim administrat în cauză.

In materia drepturilor nepatrimoniale, prin art. 255 C.civ. alin. 1 si 3 se institue o prezumtie relativa simpla a caracterului urgent al masurii care se solicita a fi dispusa, daca reclamantul face dovada credibila ca:

1. dreptul sau nepatrimonial formeaza obiectul unei actiuni ilicite
2. actiunea ilicita sa fie actuala sau iminenta si sa nu fie in mod evident justificata potrivit art. 75 C.civ.
3. prejudiciul cauzat reclamantului sa fie grav
4. masura care se solicita a fi luata de instanta sa nu fie disproportionata in raport cu prejudiciile cauzate

Instanta retine ca reclamantul a afirmat ca, prin publicarea fotografilor si a inregistrarii video fara acordul sau, i s-a adus atingere vietii private, fiind afectate relatiile de familie si reputatie.

Asadar, dreptul nepatrimonial a carui atingere o invoca reclamantul este dreptul la viata privata, consacrat de art. 26 Constitutia Romaniei - Viata intima, familiala si privata si art. 8 Conventia Europeana a Drepturilor Omului - Dreptul la respectarea vietii private si de familie.

Din perspectiva art. 8 din Conventie si jurisprudentei C.E.D.O., notiunea de "viata private" cuprinde elemente care se raporteaza la identitatea unei persoane, garantia oferita de acest articol fiind destinata, in principal, sa asigure dezvoltarea, fara ingerinte, a personalitatii fiecarui individ in relatie cu semenii sai, existand o zona de interactiune intre individ si terti care, chiar si intr-un context public, apartine "vietii private" (Von Hannover c. Germaniei). De asemenea, s-a statuat ca dreptul la reputatie este un element al vietii private, intrand deci sub protectia art. 8 (Chauvy si altii c. Frantei).

Ca temei de drept intern, reclamantul a invocat dispozitiile art. 74 lit. f) si lit. h) C.civ., dispozitii care se analizeaza prin raportare la dispozitiile art. 75 C.civ., potrivit mentionii exprese din art. 74 alin. 1 C.civ..

Art. 75 C.civ. stipuleaza posibilitatea ca, prin libera exprimare, sa se aduca atingere dreptului la viata privata si, implicit, la imagine si la reputatie, dar numai in conditiile prevazute de C.civ. sau de Conventia Europeana a Drepturilor Omului si de jurisprudenta Curtii Europene.

Cu aplicare la prezena speta, instanta constata ca, in ceea ce priveste societatea Jurindex Media, care este administrator al site-ului Iuju.ro, fiind asimilat categoriei profesionale a jurnalistilor, sunt incidente dispozitiile art. 30 Constitutia Romaniei – Libertatea de exprimare si art. 10 Conventia Europeana a Drepturilor Omului - Libertatea de exprimare.

In scopul de a circumscrise situatia de fapt din prezentul dosar normelor legale precitate, instanta retine ca reclamantul sustine, in primul rand, ca fapta de a publica fotografile si inregistrarea video pe site intra in categoria atingerilor constand in "difuzarea de stiri, debbateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viata intimă, personală sau de familie, fără acordul persoanei în cauză" (lit. f) si „utilizarea, cu rea-credință, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană” (lit. h).

In acelasi timp, reclamantul afirma ca s-a adus atingere vietii sale private, dreptului la imagine si dreptului la reputatie, prin exprimarea folosita in articole, insinuandu-se o legatura de natura intima cu una dintre participantele la eveniment, precum si prin permisiunea acordata cititorilor de a posta comentarii de natura jignitoare.

Instanta considera ca fapta prevazuta la lit. h) nu se regaseste in speta de fata, astfel ca va analiza argumentele reclamantului exclusiv prin raportare la fapta prevazuta la lit. f).

In ceea ce priveste faptul publicarii, instanta retine ca acesta a fost recunoscut de parata si este un aspect care, de altfel, a fost verificat si in cadrul prezentei proceduri prin accesarea site-ului respectiv.

In ceea ce priveste veridicitatea fotografiilor, a inregistrarii video si a faptelor in sine (participarea in ziua de 24 martie 2016, in clubul Tunes, la un eveniment social, impreuna cu mai multe persoane), din cererea de chemare in judecata si dezbaterele cauzei se desprinde concluzia ca acestea nu au fost negate de catre reclamant.

In ceea ce priveste continutul fotografiilor si inregistrarilor, in sensul daca acesta priveste viata intimă, personală sau de familie a domnului Danileț, instanta retine ca acestea au fost captate intr-un loc public (clubul Tunes) unde acesta se afla ca persoana privată, iar nu in exercitarea calitatii de magistrat sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Asadar, instanta considera ca, din acest punct de vedere, este indeplinita conditia ca fotografii si inregistrarile sa priveasca viata privata.

In ceea ce priveste acordul reclamantului, instanta retine ca parata nu a administrat nicio proba care sa dovedeasca faptul ca aceasta ar fi obtinut, in prealabil, un astfel de acord, verbal sau scris.

Pe parcursul cercetarii judecătorescă, parata a invocat faptul ca fotografii se aflau pe pagina de socializare a clubului in incinta caruia s-a desfasurat evenimentul, precum si din alte surse ce nu pot fi dezvaluite, iar inregistrarea video a fost preluata de la postul de televiziune Antena 3.

Referitor la apararea paratei conform careia fotografii s-au aflat pe pagina de socializare a clubului, instanta noteaza faptul ca nu se referă la fotografii in care reclamantul danseaza, respectiv canta, impreuna cu doamna judecător Camelia Bogdan, acesta mentionand ca prezenta actiune nu priveste fotografii aflate pe pagina de socializare a clubului, ceea ce inseamna ca instanta poate analiza existenta actiunii ilicite din aceasta perspectiva.

Referitor la apararea paratei conform careia unele fotografii si inregistrarea video provin din alte surse, instanta considera ca preluarea din alte surse a materialelor respective nu echivaleaza cu existenta acordului, nu presupune in mod nemijlocit ca sursa originara a primit acest acord si nici nu exonereaza de responsabilitate publicatia detinuta de parata.

Analizand acest aspect prin prisma dreptului intern, instanta retine ca, potrivit art. 76 C.civ. – Prezumtia de consimtamant – cand insusi cel la care se referă o informație sau un material le pune la dispoziția unei persoane fizice ori persoane juridice despre care are cunoștință că își desfășoară activitatea în domeniul informării publicului, consimțământul pentru utilizarea acestora este prezumat, nefind necesar un acord scris.

Articolul instituie prezumtia relativa simpla potrivit careia, desi ziaristul nu a cerut (sau, mai degrabă, nu poate proba ca a cerut) in mod expres consimtamantul persoanei, se poate trage concluzia, din datele si imprejurările concrete ale modului in care jurnalistul a intrat in posesia informatiilor/ documentelor/ materialelor, ca persoana vizata a fost de acord cu divulgarea lor, cu intrarea lor in spatiul public, renuntand astfel la protectia acordata de lege vietii private, demnitatii, imaginii.

Asadar, prezumtia de consimtamant prevazuta de art. 76 C.civ. este aplicabila doar cu privire la fotografii existente pe pagina de socializare a clubului, nu si la restul materialelor publicate.

In consecinta, nu se poate retine ca a existat acordul reclamantului, responsabilitatea parantei cu privire la aceasta atingere adusa dreptului la imagine al reclamantului urmand a fi analizata prin prisma caracterului justificat necesar al actiunii din perspectiva jurisprudentei C.E.D.O., mai exact a incadrarii in ipoteza prevazuta de art. 10 alin. 2 din Conventie.

In ceea ce priveste decizia nr. 4519/2012 a Inaltei Curte de Casatie si Justitie – Sectia I Civila, instanta precizeaza ca solutia la care s-a ajuns in cauza a fost rezultatul analizarii limitelor de exprimare prin raportare tot la art. 10 din Conventie si art. 30 alin. 1 si 6 din Constitutie. Asadar, concluzia completului Inaltei Curte nu poate fi aplicata mutatis mutandis in toate cauzele in care incalcarea dreptului la viata privata s-a produs prin publicarea unei informatii sau unui material preluat de la o alta publicatie.

In ceea ce priveste continutul comentariilor publicate pe site de catre cititori, instanta considera ca responsabilitatea administratorului unui site in privinta acestor comentarii trebuie apreciat de la caz la caz. In consecinta, nici hotararile invocate de reclamant (decizia I.C.C.J. nr. 3216/19.11.2014 si hotararea C.E.D.O. pronuntata in cauza Delfi c. Estonia) si nici hotararea invocata de parata (hotararea C.E.D.O. pronuntata in cauza Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete and Index.hu Zrt c. Ungariei) nu reprezinta argumente suficiente per se, fiind necesara administrarea unui probatoriu mai amplu, in baza caruia sa se analizeze daca sunt indeplinite conditiile art. 10 alin. 2 in functie de criteriile stabilite de Curtea Europeana in cauza Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete and Index.hu Zrt c. Ungariei.

In consecinta, raportat la probatoriu administrat in prezenta cauza, instanta nu poate considera ca reclamantul a produs o dovada credibila cu privire la existenta actiunii prejudiciabile constand in permiterea vizualizarii comentariilor appreicate de reclamant ca denigratoare.

Tinand cont de argumentatia expusa anterior, instanta considera ca stabilirea caracterului justificat necesar al actiunii paratei, trebuie analizat din perspectiva "ingerintei" in exercitarea dreptului la libertatea de exprimare. Cu alte cuvinte, daca instanta va decide in favoarea adoptarii masurii provizorii, se va produce o limitare a exercitiului dreptului la libera exprimare in sensul art. 10 alin. 2 din Conventie, in notiunea de "restrangere" fiind incluse si masurile provizorii prevazute de art. 255 alin. 2 C.civ..

Conform jurisprudentei constante a Curtii Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi conforma cu normele europene de drept, "restrangerea" trebuie sa indeplineasca cumulativ trei conditii:

- a) sa fie prevazuta de o lege interna publica si formulata in termeni clari si precisi astfel incat modalitatea de aplicare a legii sa fie previzibila;
- b) sa fie luata pentru a proteja una din urmatoarele valori: securitatea nationala, integritatea teritoriala, siguranta publica, apararea ordinii si prevenirea infractiunilor, protectia sanatatii sau a moralei, protectia reputatiei sau drepturilor altora, impiedicarea divulgarii de informatii primites confidențial sau menținerea autoritatii si imparțialitatii puterii judecătorescii;
- c) sa fie "necesara intr-o societate democratica".

In cazul de fata, nu se poate contesta ca faptul ca ingerinta este "prevazuta de lege" si urmareste un scop legitim "apararea reputatiei" reclamantului, astfel ca trebuie determinat daca ingerinta (masura provizorie) este necesara intr-o societate democratica.

Potrivit jurisprudentei constante a Curii Europene a Drepturilor Omului cu referire la situatia magistratilor, presa are un rol esential intr-o societate democratica, insa aceasta nu trebuie sa depaseasca anumite limite, privind in special protectia reputatiei si a drepturilor altora; cu toate acestea ii revine sarcina de a comunica, cu respectarea obligatiilor si responsabilitatilor sale, informatii si idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se refera la functionarea puterii judecatorescii (De Haes si Gijssels c. Belgia). Presa reprezinta intr-adevar unul dintre mijloacele de care dispun responsabilii politici si opinia publica pentru a se asigura ca judecatorii se achita de inaltele lor responsabilitati conform scopului constitutiv al misiunii care le este incredintata (Prager si Oberschlick c. Austria). Curtea a aratat ca actiunea instantelor, care sunt garante ale justitiei si care au o misiune fundamentala intr-un stat de drept, are nevoie de increderea publicului. Astfel, este necesara protejarea acestor impotriva atacurilor lipsite de temei, mai ales atunci cand obligatia de retinere interzice magistratilor sa actioneze (De Haes si Gijssels c. Belgia).

Curtea a reamintit in repeatate randuri ca, drept urmare a „indatoririlor si raspunderilor“ inerente exercitarii libertatii de exprimare, protectia oferita de art. 10 din Conventie persoanelor care, precum parata din prezenta cauza, se implica intr-o dezbatere publica este

subordonata conditiei ca partea interesata sa actioneze cu buna-credinta, astfel incat sa ofere informatii exacte si demne de incredere (Radio France si altii c. Frantei, Bladet Tromsø si Stensaas c. Norvegiei). Cu toate acestea, este permis sa recurga la o anumita doza de exagerare, chiar de provocare (Mamère c. Frantei).

Totodata, Curtea a facut referiri in jurisprudenta sa la protectia oferita jurnalistilor care dezbat probleme de interes public, precum si la limitele criticii acceptabile, limite care sunt mai largi in privinta functionarilor publici ori politicienilor decat in privinta persoanelor private (Ieremiov c. Romaniei).

In opinia Curtii, libertatea de exprimare este aplicabila si informatiilor sau ideilor care offenseaza, socoaza sau deranjeaza, iar pentru a constitui o incalcare a art. 8 din Conventie, un atac impotriva reputatiei unei persoane trebuie sa atinga un anumit nivel de gravitate si sa cauzeze un prejudiciu victimei, prin atingerile aduse dreptului acesteia la respectul vietii private (A. c. Norvegiei).

Aplicand principiile generale mentionate anterior in spuma de fata, instanta retine urmatoarele:

Parata a publicat articolele respective in considerarea calitatii reclamantului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, participant la sedinta in care s-a discutat cererea de aparare a reputatiei profesionale formulata de doamna judecator Camelia Bogdan, aceasta fiind persoana care apare ca partenera de dans si de cantat in fotografii si inregistrarea video publicate pe site. Evenimentul privat la care au participat cele doua persoane, surprins de camerele foto si video, a avut loc in seara zilei in care a avut loc si sedinta C.S.M. respectiva.

Din continutul articolelor analizate se constata ca demersul jurnalistic s-a nascut din aceasta situatie, care a fost interpretata in articolele vizate ca o dovada ca este afectata imparitalitatea, ca principiu ce guverneaza activitatea magistratilor.

Asadar, desi critica adusa reclamantului a interferat cu viata sa privata, a facut referire la viata publica a acestuia, respectiv activitatea ca membru al C.S.M., ceea ce ar justifica ingerinta din perspectiva unui interes social general justificat (Sabou si Parcalab c. Romaniei, Cornelia Popa c. Romaniei).

Instanta retine ca art. 10 alin. 2 al Convcentiei permite putine restrictii daca sunt vizate dezbateri asupra unor chestiuni de interes general (Lingens c. Austriei, Castells c. Spaniei, Thorgeir Thorgeirson c. Islandei), iar instantele nationale trebuie sa manifeste prudenta in luarea masurilor de natura a descuraja presa de la participarea la discutarea problemelor de interes general legitim (Bladet Tromsø si Stensaas c. Norvegiei)

Instanta constata ca participarea la evenimentul din club, impreuna cu persoana respectiva, reprezinta o informatie factuala veridica, recunoscuta de reclamant, iar aprecierile jurnalistului cu privire la relata dintre cei doi magistrati si modul in care aceasta a influentat conduita in viata profesionala reprezinta judecati de valoare. Or, demonstrarea corectitudinii acestor judecati este dificila (De Haes si Gijsels c. Belgiei, Harlanova c. Letoniei), mai ales in conditiile in care nu este lipsita de un temei faptic precum in spuma de fata (a contrario, Jerusalem c. Austriei).

Astfel cum a retinut si Curtea Europeana, implicarea jurnalistului in mod activ in procedura judiciara reprezinta un criteriu de apreciere a bunei credinte a acestuia, in sensul ca a initiat demersul convins de existenta unei probleme de deontologie profesionala a reclamantului (Cornelia Popa c. Romaniei; a contrario, Cumpana si Mazare, Stangu si Scutelnicu, Ivanciuc c. Romaniei, Titei c. Romaniei).

De asemenea, instanta retine ca opinia jurnalistului a fost exprimata intr-un limbaj care nu a fost injurios si denigrator, chiar daca mesajul a fost insinuant, lasand loc la interpretari cu privire la natura relatiei dintre cei doi magistrati. Insa, asa cum instanta a mentionat anterior,

Curtea Europeană a statuat că este permisă folosirea de către jurnalisti a unei „doze de provocare” (mutatis mutandis Cornelia Popa c. României, Dalban c. României).

Pentru aceste motive, instanța consideră că parata nu a depășit limitele dreptului la libera exprimare astfel cum sunt trasate prin jurisprudenta C.E.D.O., astfel că nu este îndeplinită condiția prevazută de art. 255 alin. 3 privind obligativitatea constatării inexistentei caracterului justificat al acțiunii (demersul jurnalistic) din perspectiva art. 75 C.civ.

In baza considerentelor expuse anterior, instanța urmează să respingă ca neintemeiată acțiunea de fata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE**

Respinge că neintemeiată cerere privind pe reclamantul **DANILET VASILICĂ CRISTI**, cu domiciliu ales la C.A. Geamăn Antoanelă Cătălina în [REDACTAT] în contradictoriu cu părăsa SC JURINDEX MEDIA SRL, cu sediul în sector 2, București, str. [REDACTAT]

Cu drept de apel în termen de 5 zile de la data promuntării.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Sectorului 2 București.

Promuntata, astăzi, 05.04.2016, prin punerea soluției la dispozitia partilor prin mijlocirea grefei instantei conform art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

PREȘEDINTE,
Roxana Mihaela Duma

GREFIER,
Irina Maria Tătar

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA SECTORUL 2 BUCUREŞTI
SECTIA CIVILĂ

Dosar nr. 9442/300/2016

ÎNCHEIERE

Sedință publică de la 04 Aprilie 2016

Completul compus din:

Președinte Roxana Mihaela Duma

Grefier Irina Maria Tătar

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamantul **DANILEȚ VASILICĂ CRISTI**, în contradictoriu cu părțea **SC JURINDEX MEDIA SRL**, având ca obiect ordonanță președințială obligația de a face

La apelul nominal făcut în sedință publică, la prima strigare a cauzei, au răspuns reclamantul, prin avocat Geamănu Antoanelă Cătălina, cu împuternicire avocațială la fila 20 dosar, părțul prin administrator Savaliuc Ovidiu-Răzvan și asistat de avocat Arizan Marius Andrei, care depune împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, care învederează instanței obiectul dosarului, stadiul procesual și modul de îndeplinire al procedurii de citare și faptul că s-a depus la dosar la data de 01.04.2016, cerere modificatoare/completatoare.

Apărătorul reclamantului arată că a depus o cerere modificatoare/completatoare raportat la faptul că, de la depunerea cererii de chemare în judecată și până la prezentul termen de judecată, părța a mai publicat un filmuleț și alte postări, depunând CD ul cu conținutul acestuia și planșe fotografice. Totodată, înmânează apărătorului părției un exemplar al înscrisurilor și CD ului conținând înregistrarea video.

Instanța pune în discuția părților competența.

Apărătorul reclamatului arată că față de sediul părției, care este în sectorul doi, apreciază că Judecătoria Sectorului 2 București este competentă material, teritorial și funcțional să soluționeze prezenta cauză.

Apărătorul părției apreciază că Judecătoria Sectorului 2 București este competentă să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, fiind înținută că, la primul termen de judecată cu părțile legal citate, să-și verifice din oficiu competența, în temeiul art. 998 alin. 1 din Noul C.proc.civ., raportat la art. 94 pct. 1 lit. h din Noul C.proc.civ. și art. 107 alin.1 din Noul C.proc.civ., constată că este competentă general, material și teritorial să judece prezenta cauză.

Nemaînfiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul pe probe:

Apărătorul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar și audierea în sedință publică a CD ului pentru a se vedea că filmul nu este un film postat de reclamant. Față de împrejurarea că filmul nu este luat cu acordul reclamantului, fiind făcut ilegal, este incidentă practica CEDO care spune că aceste filmări sunt interzise și nu intră în exercitarea dreptului de exprimare liberă.

Apărătorul părției consideră că se impune vizionarea CD ului respectiv în prealabil, având în vedere că s-a depus o cerere modificatoare/completatoare și solicită acordarea unui termen pentru a lua la cunoștință de modificarea cererii, fiind depusă în sedință publică la acest moment și nu i-a fost comunicată.

Apărătorul reclamantului arată că se opune amânării cauzei, având în vedere urgența cauzei și faptul că a depus cererea modificatoare/completatoare la data de 01.04.2016 și nu

din vina sa nu a fost comunicată părătei, neavând nici un fel de legătură cu domnul avocat pentru a o putea comunica și putându-se lăsa dosarul la a doua strigare pentru a da posibilitate apărătorului părătei să ia cunoștință de conținutul cererii modificatoare/completatoare.

Apărătorul părătei susține faptul că cererea de chemare în judecată a fost comunicată vineri și raportat la disp. art. 159 raportat la art. 160 C.pr.civ., se poate stabili un termen mai scurt de 5 zile, precum și raportat la 199 C.pr.civ., dar față de împrejurarea faptului că s-a depus o cerere modificatoare, partea are dreptul de a-și formula apărări, iar, potrivit disp. art. 199 C.pr.civ., odată cu citația se comunică cererea și înscrisurile, întâmpinarea nefiind obligatorie în această situație, dar trebuind să aibă posibilitatea de a-și formula apărări pe cererea completatoare.

Apărătorul reclamantului arată că a depus vineri cererea completatoare, față de publicarea în continuare a altor articole, poze și înregistrări de către părătă pe data de 30.03.2016.

Apărătorul părătei arată că nu cunoaște conținutul articolelor publicate de către părătă, dar, față de împrejurarea că reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată și a depus probe noi, apreciază că se impune acordarea unui termen pentru a-și formula o apărare corespunzătoare.

Apărătorul reclamantului arată că, în momentul în care dl. avocat a fost angajat, părătul trebuia să-i asigure înscrisurile, nefiind decât o completare cu alte articole și o dezvoltare în ceea ce privește temeiurile de drept ale cererii de chemare în judecată pe care nu le-a modificat, doar a invocat dispoziții CEDO pe care nimic nu poate să invoke că nu le cunoaște. Astfel, arată că este de acord a se lăsa prezentul dosar la o nouă strigare pentru a da posibilitate lui avocat să ia cunoștință de conținutul cererii modificatoare/completatoare. Mai arată că, și așa, datorită faptului că s-a dat cu citarea părților, s-au mai publicat 2 articole, reclamantul solicitând judecarea cauzei fără citarea părților.

Instanța apreciază că nu este o cauză care necesita a se da fără citarea părților, apreciind că nu era un pericol social care să impună o astfel de măsură.

Apărătorul reclamantului arată că datorită citării părților, părătă a mai publicat alte 2 articole și acordându-se un alt termen, mai pot apărea și alte articole.

Apărătorul părătei arată că a încheiat contractul de asistență juridică cu părătă, la prezentul termen de judecată.

Reprezentantul părătei, dl. Savaliuc Ovidiu-Răzvan, arată că nu a apucat să discute cu apărătorul său, solicitând un termen scurt de câteva zile pentru a produce și jurisprudență necesară de la Inspectia Judiciară, pentru a arăta că există foarte multe cazuri similare de magistrați care au ieșit cu părțile după proces și care au fost sancționați disciplinar.

Instanța dispune lăsarea cauzei la o nouă strigare pentru a da posibilitate părătei să-și formuleze apărări, având în vedere și faptul că urmează să amânc pronunțare pentru 24 ore.

La strigarea la ordin, la apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamantul, prin avocat Geamănu Antoanelă Cătălina, cu împuternicire avocațială la fila 20 dosar, părătul prin administrator Savaliuc Ovidiu-Răzvan și asistat de avocat Arizan Marius Andrei, cu împuternicire avocațială la fila 33 dosar.

Apărătorul părătei depune un set de înscrisuri constând în fotografii și postări de pe pagina de facebook a clubului respectiv, comunicând un exemplar și apărătorului reclamantului.

Apărătorul reclamantului a arătat că, în perioada de 2 ore, când s-a lăsat cauza la ordin, pe pagina www.luiju.ro, au apărut alte 2 publicații și, de asemenea, niște suspiciuni în legătură cu imparțialitatea Judecătoriei Sectorului 2 București.

Instanța deliberează asupra probelor solicitate de părți și încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar și cele depuse la prezentul termen de judecată, iar pentru reclamant și înregistrarea depusă pe CD, în măsura în care instanța va constata că aceste înregistrări se referă la obiectul cauzei, va fi luat în considerare, în interpretarea coroborată

întregului probatoriu, apreciind în raport de dispozițiile art. 258 raportat art. 255 alin. 1 Noul C.pr.civ., ca fiind pertinente, concludente și utile soluționării cauzei.

Totodată, instanța înainte de discutarea condițiilor de admisibilitate și temeinicie cererii de ordonanță președințială formulată, pune în vedere apărătorului reclamantului să indice temeiul de drept substanțial.

Apărătorul reclamantului precizează că temeiul de drept substanțial îl reprezintă disp. art. 255 alin. 2 Noul C.civ și art. 74 Noul C.civ. De asemenea, invocă jurisprudența CEDO care este izvor de drept în ceea ce privește criteriile de apreciere a încâlcării dreptului la viață privată al reclamantului.

Instanța apreciază că jurisprudența nu constituie temeiul de drept al acțiunii, ci este luată în considerare în susținerea acestuia, având în vedere că norma internă se interpretează prin prisma dreptului european.

Apărătorul reclamantului arată că este în susținere, dar este izvor de drept, precum și prevederile art. 996 C.pr.civ.

La interpelarea instanței, apărătorul reclamantei arată că disp. art. 74 Noul C.civ., privesc protejarea vieții intime și private; iar lit. h este vis-a-vis de relația unei persoane.

Instanța constată că încâlcarea acestei obligații se referă la instituirea unui interdicții de a nu aduce atingere acestor drepturi patrimoniale.

Instanța pune în vedere apărătorului reclamantei să indice modalitatea în care se aduce atingere acestor drepturi cum se susține.

Apărătorul reclamantului arată că, dacă se aduce atingere acestor drepturi nepatrimoniale, instanța de judecată poate să limiteze dreptul pe care art. 75 C.Civ. îl prevede în sensul că instanța trebuie să arate până unde este limita liberei exprimări și până unde se aduce atingere acestor drepturi. Arată că nu este vorba numai despre persoane private, fiind vorba și despre persoane fizice. De asemenea, arată că mai este incidentă în cauză și Rezoluția 1003/1993 care se referă la drepturile jurnaliștilor, potrivit căreia difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, art. 4 prevede că trebuie asigurată prin mijloace adecvate de verificare și de demonstrare. În cazul de față, afirmațiile făcute în aceste articole, pe lângă faptul că sunt denigratoare, nu aduc nicio probă, fiind vorba de suspiconarea sau afirmarea unei relații între dl. Danileț și o colegă de a sa. Totodată, arată că reclamatul a fost prejudiciat și de comentariile care sunt posteate și care le-a depus la dosar, având în vedere că prin Hotărârea CEDO Delfi vs Estonia din 2013 și prin Hotărârea I.C.C.J. nr. 3216/19.112014 se arată că și comentariile posteate pe site-uri sunt tot în responsabilitatea administratorului site-ului, respectiv proprietarului acestuia. Mai invocă ca bază juridică și art. 30 alin. 6 din Constituția României care arată că libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea ca parte a vieții particulare a unei și nici dreptul la propria imagine, iar art. 30 alin. 8 din Constituția României spune că răspunderea pentru orice postare în presă, care ar fi susceptibilă să aducă acte de prejudicii, aparține proprietarului site-ului.

Instanța arată că, aparte două articole care consacră interdicția, reclamantul trebuie să indice aspectele care ar conduce la concluzia că a fost săvârșită o faptă ilicită, aşa cum s-a susținut în prezența cauză, ceea ce înseamnă că temeiul de drept material.

Apărătorul reclamantului arată că obiectul cererii este ordonanță președințială și nu analiza cauzei pe fond, intemeiată de disp. art. 255 C.Civ.

Instanța apreciază necesar a avea un punct de la care să plece în analiza dosarului, respectiv să "privească" situația de fapt, acesta fiind motivul pentru care a solicitat reclamantului precizări.

Apărătorul reclamantului arată că disp. art. 255 C.Civ. dă posibilitatea introducerii unei acțiuni de ordonanță președințiale, înainte de a introduce acțiunea de fond.

Instanța acordă cuvântul pe admisibilitatea și temeinicia cererii privind ordonanța președințială:

Apărătorul reclamantului arată că a formulat o cerere de ordonanță președințială intemeiată pe disp. art. 255 C.Civil, solicitând instanței să se stopeze publicarea articolelor, pozelor și înregistrărilor publicate de site-ul www.luju.ro, retragerea acestora și să nu mai se publice, deoarece sunt 4 articole publicate, în care se prezintă lucruri care aduc atingere vietii personale și reputației lui magistrat Cristi Danileț. Cu privire la caracterul provizoriu al cererii de ordonanță președințială, precizează că este stabilit de art. 255 C.Civ. în sensul că solicită luarea măsurii până când va introduce acțiunea pe fond, urmând a se stabili un termen de către instanță, iar acțiunea de fond va fi o acțiune în daune rezultate din fapte cauzatoare de prejudiciu, respect calomnie prin presă. Cu privire la caracterul urgent arată că a pornit o campanie ce este în derulare care are același obiect în sensul că, deși a notificat părâta să nu publice despre reclamant, a ajuns de notorietate faptul că reclamantul face obiectul preferat al www.luju.ro, dar în ceea ce privește strict acest lucru, s-au publicat deja 4 articole, chiar și după introducerea acțiunii și continuă a se publica articole denigratoare care privesc viața intimă și privată a reclamantului și, de asemenea, aduc atingere reputației acestuia de magistrat, precum și justiției, în general, deoarece articolele fac referire la decăderea magistraturii, cazuri patologice, nefiind vorba doar de reputația reclamantului, ci și de reputația extinsă a întregului corp al magistraților. De asemenea, arată că s-a adus mari atingeri onoarei, demnității și imaginii, prin publicarea, fără acordul reclamantului, a unui filmuleț, după ce, anterior, s-a amenințat că va fi publicat acest filmuleț care a avut 20.000 de vizionări până în prezent și, nu în ultimul rând, faptul că i-au folosit imaginea fără a-i cere acestuia acordul. Arată că părâta a depus la dosar acele poze postate de club, dar reclamantul nu vorbește de acele poze preluate de pe site-ul acelui club, ci de filmulețul care a fost filmat ilegal și de fotografii făcute ilegal și care pot fi observate de pe site, întrucât pozele originale au o anumită acuratețe, iar pozele preluate nu sunt atât de clare, fiind puse frânturi video. De asemenea, republicarea de mai multe ori a filmulețului care a fost preluat și s-au făcut diverse insinuări despre dna judecător Carmen Bogdan care a condamnat o persoană și că de aceea există un interes mare. Totodată arată că reclamantul este căsătorit din anul 2001 și părâta a afirmat că ar fi avut o relație intimă cu această dna judecător, că au fost plecați împreună, că au fost finanțați de Soroș, că dna Carmen Bogdan se privea languros în ochii reclamantului, apreciind că propriu zis se induce ideea clară a unei relații extraconjugale, iar aceasta este o atingere gravă a vieții private a lui Danileț. De asemenea, solicită a se avea în vedere, când s-au desfășurat această întâlnire, doar între magistrați, fiind vorba de 20 de magistrați, nu au existat avocați, interlopi sau ale persoane de acest gen la o astfel de întâlnire pentru a crea suspiciuni, deci a fost vorba de niște magistrați care după terminarea programului au ieșit într-un club, în care a fost organizat Karaoke și faptul că se comentează și suspicionează că, în conformitate cu Statutul Magistraților, nu ar fi avut dreptul să iasă. Totodată arată că dna magistrat Camelia Bogdan a cerut să-i fie apărătă reputația și nu a fost într-o comisie disciplinară și după ce ar fi fost judecată, magistrații au ieșit să se serbeză, iar cererea formulată la CSM a fost respinsă. De asemenea, arată cu privire la comentarii de pe site faptul că, administratorului său ului a promis că toate postările vor fi cenzurate, ceea ce este și obligația acestuia, lucru care nu s-a întâmplat, comentariile fiind redate în exclusivitate și de la cele mai abjekte înjurături până la cele mai mari jigniri. Arată că personal, a vrut să posteze ca simplu cetățean pe pagina www.luju.ro și nu i-a fost permis pentru că ar fi fost în favoarea lui Danileț, considerând că avea tot dreptul din lume. De asemenea, solicită a se avea în vedere gravitatea acestui lucru, faptul că, în mai puțin de 2 săptămâni, are de a face cu 4 articole publicate și astăzi, deoarece nu s-a obținut un termen, a apărut că Judecătoria Sectorului 2 București, influențe, etc. aceasta intrând în modul operant al acestei publicații, apreciind o rea credință a părâtei, înainte de a aștepta hotărârea unei instanțe judecătoarești. Totodată, solicită a se avea în vedere la producerea prejudiciului, faptul că, în primul rând dl. magistrat Cristi Danileț este membru al CSM, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, este un judecător care are și doctoratul în drept, este o personalitate în lumea

juridică, implicându-se în mai multe proiecte cunoscute și părâtei și criticate de către aceasta, fiind și formator I.N.M., este o persoană onestă, implicat și care și-a făcut o carieră. Astfel, apreciază că prin această campanie care se duce împotriva sa, s-a ajuns la absurdul situație de a nu mai poate merge într-un club sau într-o locație, în timpul său liber, deoarece poate fi surprins cu colegii cu care să danseze sau să cânte, fapte pe care nu le neagă dar, de aici, până a ajunge la publici „zâna dreptății în ochii lui Danileț” la faptul că „s-a antepronunțat” deși se judecase înainte, la a se face aprecieri insidioase că se cunoaște intim cu acea persoană. Mai arată, cu privire la redarea filmului, faptul că, se va difuza pe luju.ro dar, iar în final, s-a difuzat pe Antena 3 într-o emisiuni „Sinteza zilei” de mare audiență considerându-se că, preluarea filmului de la Antena 3 îi exonerează de răspundere, fiind o ipoteză greșită, deoarece CEDO deja, ca și Î.C.C.J., în cauza Tânăsoaia Versus România, Tanas Versus Estonia, a stipulat foarte clar că preluarea, chiar dacă este de interes general, nu exonerează pe cel care a preluat responsabilitățile sale, dacă a adus atingere reputației unei persoane, punând în pericol drepturile acesteia. De asemenea citează cauza Radio France Verasus Franța din 2004, în care CEDO arătat clar că, ziariștii sunt ținuți de aceleasi îndatoriri când redau și conținutul altor articole date în alte publicații, chiar dacă a fost reluat identic, menținându-se obligația de a se respecta dreptul la o bună reputație prevăzut în art. 8 CEDO, dar și dreptul prevăzut în art. 74 Noul Cod Civil. Mai arată că a înțeles pe de site ul luju.ro cum consideră părâta să se apere, cu privire la dreptul la liberă exprimare, fiind clar că până și CEDO a arătat că dreptul la liberă exprimare, nu este un drept absolut, este un drept care trebuie exercitat nu ca un abuz de drept, iar justiția poate să impună limitări. Astfel, există cauza Cornel Vadim Tudor Versus România din 2006, încărcată că în sensul că art. 10 alin. 2 din Convenție, presupune îndatoriri și responsabilități aplicabile jurnaliștilor, când este vorba de un interes general nesemnificativ, iar în cazul de față, faptul că dl. Danileț a dansat cu acea colegă, înțelege că reprezintă interes doar pentru o anumită parte a presei care trebuie să arate că două persoane, fac parte dintr-un completăție, dintr-un sistem paralel al magistraților care sunt în stare „să facă .. să drecă...” și arată că nu a spus nimic la acest lucru, ci doar că a susținut că formațiile, nimic măcar nu vizau un interes general, calitatea dlui Danileț și a dnei judecătoare cu care a dansat de magistrați, se rezumă la statul lor de magistrați, iar faptul că a cântat și a dansat cu mai multe colege (dar nu s-a spus acest lucru), într-un club cu colegei săi, nu înțelege în ce fel ar putea leza statului acestuia de magistrat, întrucât atunci chiar s-ar ajunge la paroxism. Totodată, în ceea ce privește art. 10 alin. 2 din convenție, arată că, orice drept presupune o obligație corelativă, iar în baza acestui articol s-a făcut rezoluția 1003/1993, privind etica jurnalistică care este un temei de drept și care stabilește suplimentar că drepturile și obligațiile juridice, stabilite de normele juridice interne, presa, mai are ca și responsabilitate, etica față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual când, informarea și comunicarea joacă un rol major în probarea atitudinii persoanelor și a cetățenilor. Mai arată că toate aceste aspecte au fost stabilite de jurisprudența românească, respectiv Decizia 4590/15 iunie 2012 a Î.C.C.J., în care s-a arătat tot într-un proces similar, faptul că trebuie să se respecte și să se analizeze dacă au fost într-adevăr încalcate imaginea și viața privată, nu la modul absolut, nu putem afirma pe libertatea presei absolut orice, iar când cineva vrea să posteze un mesaj pozitiv, nu este postat. De asemenea arată, în ceea ce privește criteriile, în baza cărora CEDO a apreciat, menționează anumite criterii în cauza Actes Springer Versus Germania din 2012, contribuția la dezbaterea în interes general, în cazul de față este 0, deci în arăză de o bârfă este 0, întrucât nu s-a întâmplat nimic de interes general, în sensul că țara ar fi aflat ceva, fiind vorba pur și simplu de un om care cântă cu o altă doamnă care dansează. Cu privire la gradul de notorietate al persoanei arată că dl. Cristi Danileț, într-adevăr și datorită luju.ro, este o persoană de notorietate care este demnitar al statului prin Legea CSM un al

treilea criteriu este comportamentul anterior al publicație față de acea persoană, în situația în care dl. Daniileț a notificat părțea să nu mai publice niciun material cu persoana sa, încă din 2012 și până ce și această notificare a fost publicată. Astfel arată că pe calea ordonanței președințiale a solicitat sistarea acestei apariții, fără a cere prejudicii, respect să se stopeze aceste postări care afectează nu numai pe dl. Daniileț ci și pe ceilalți magistrați care s-au aflat în bar și care, bineînțeles sunt top pe acolo și nu doresc să fie dați publicitatii. Mai arată că, nu este o problemă faptul că s-a postat pe clubul respectiv, putându-se face o plângere a Inspecția Judiciară pentru a se lua măsuri, nicidecum a se proceda astfel, având în vedere decența părților și comentariile făcute: „că se uita unul în ochii altuia, erau pierduți, cântau Strangers in The Night ...” Cu privire la criteriul comportamental, la forma articolului, arată că, de fiecare dată este ruju/dezvăluiri din justiție/cazuri patologice, iar ca titlu decăderea magistraturii pentru că doi magistrați au dansat într-un club și la karaoke, în această situație apreciind că toți magistrații ar trebui să stea închisi în casă, dar fără a avea siguranță că și în casă nu există riscul de a fi filmăți. Astfel arată că ideea de cazuri patologice și exprimarea „neprihănita zeită a justiției Camelia Bogdan, se pierdea la dans în brațele lui Vasilică”, apreciind o mare bătaie de joc, cu repercușiuni asupra imaginii dlui Daniileț, asupra onoarei acestuia și a vieții private a acestuia, putându-se ajunge și cazul ca soția acestuia să poată luceafra de bune aceste lucruri, fiind chiar publicat/comentat într-un dintre articole, exprimarea că: „în locul soției, vine acasă Daniileț și zice mai vreau o judecătoare, că cu asta îmi aranjez eu treburile și nevastă ajută-mă pentru că dacă sporesc eu îmi mai dau și te...” apreciind că sunt menționate niște lucruri și nu știe la ce se referă acea cenzură, având în vedere că s-a susținut că toate comentariile ce urmău a fi posteate, ar fi fost cenzurate, putând ca oamenii să –și spună tot ce aveau să–și spună, dar într-un mod respectuos și lără a aduce atingere demnității, onoarei acestuia. În ceea ce privește forma articolului, ultimul criteriu prevăzut de CEDO, modul de a obține informații este făcut fără acordul părților, apreciind că filmarea a fost făcută ilegal. De asemenea pozele(nu cele de pe site), nu sunt publicate cu acordul reclamantului, iar în situația încărcătă de ar fi fost luate de pe site, tot trebuia să ceară acordul reclamantului de a le posta, or și dreptul la propria-i imagine, i-a fost încălcat. Mai mult decât atât, cele scrise (f.6), părțea a susținut că va da filmări, acestea dându-se la Antena 3, într-o emisiune în direct, cu critici ca: „nesimțit, iz romantic, ...”, pe lângă faptul că acestor articole, prejudiciile este cu atât mai mare, cu cât articolele au fost foarte vizionate, peste 20.000 vizionări, zeci de comentarii. Astfel trebuie avută în vedere faptul că se aduce atingere și atât vieții intime, imaginii și onoarei dlui Daniileț, cât și reputației sale de judecător, precum și reputație magistraților, în general. Cu cheltuieli de judecată, pe cale separată.

Apărătorul părței solicita să reține cu privire la urgență, raportat la disp. art. 256 C.pr.civ., în situația în care se admite cererea, să se stabilească un termen de maxim 30 de zile pentru introducerea acțiunii pe fond. În ceea ce privește acea aparență în drept, arată că raportat la art. 1357 Cod Civil, orice faptă ilicită care creează un prejudiciu, nu obligă pe cel care a făcut-o, să despăgubească. Așa se raportează la art. 10 alin. 2 din cerere care stabilăște niște situație de excepție în care libertatea de exprimare consacrată de art. 10 alin. 1 poate fi restrânsă, cu condiția ca: „interesul să fie legitim, în timp ce se află într-o societate democratică, etc.”. Astfel pornind de la conținutul articolului trebuie avută în vedere următoarea situație, respectiv că aceste articole, din punctul său de vedere, nu vizacă viața personală a dlui Daniileț, nefiind singurul magistrat care merge în club, ci evenimentul din 24.03.2016, îl reprezintă când, dna Camelia Bogdan, în cadrul plenului CSM, din a cărei compoziție făcea parte, a făcut parte și dl. Daniileț și, astfel cum se menționează din articolul din 29.03.2016, chiar bolduit cu roșu pe site ul ruju.ro, s-a precizat că acest demers nu interesa viața personală a dlui Daniileț, ci faptul că acesta s-a întâlnit, ulterior propunerii acelei Hotărâri de către CSM, cu unul dintre membrii plenului care nu a făcut o declaratie de abținere în acest sens, deși dna judecător Camelia Bogdan, în cadrul ședinței de plen a solicitat mai multor magistrați din plen, de a se abține, în caz contrar, urmând a-i recuza și,

având în vedere că există o relație de amicizia între dl. Danileț și dna judecător Camelia Bogdan, cum se poate observa din conținutul fotografiilor respective, avea obligația de a se abține, acesta fiind scopul demersului, nici măcar calitățile vocale ale lui Danileț sau ce cluburi frecventează acesta. Cu privire la comentariile ce au fost posteate arată că, într-adevăr există cauza Belgiei, hotărâre care a fost atacată la Marea Cameră și care s-a respins, dar ceea ce se uită este faptul că în 02.02.2016 s-a dat Hotărârea Maghiar și Index contra Ungariei care spune că: „existența unor proprietari de site uri web care permit postarea de comentarii, nu duce automat la răspunderea acestora, în cazul în care site-ul respect funcționează în baza unui disclaimer care există pe site-ul luju.ro și, dacă există posibilitatea stergerii comentariilor, pretins defăimătoare, la solicitarea persoanei vizate, în speță dl. Danileț, în această situație există o răspundere civilă delictuală, în acest caz. Astfel, arată că, în atare situație, cauza a venit tocmai să repare ceea ce a făcut Delfi contra Estoniei rămasă definitivă în aprilie 2016, iar în această situație dl. Danileț nu a venit, în prealabil, cu o notificare să spună că este deranjat de acele comentarii și să solicite scoaterea acestora de pe site, neexistând nicio dovedă în acest sens, în atare situație putându-se reține culpa administratorilor site-ului luju.ro. În ceea ce privește cauzele invocate, respectiv Radio France Verasus Franța din 2004 arată că este vorba de un subprefect care a fost acuzat că a participat la transportare unor eroi în 1942, iar directorul unui post de radio, a luat și nu a prezentat informația reală, ceea ce nu este cazul de față, în speță fiind prezentat faptul că dl. Danileț împreună cu dna Camelia Bogdan și alte persoane, după ședința de plen de la CSM, când, dl. Danileț făcând parte din plenul respectiv, s-au dus împreună și au petrecut, nefiind nicio distorsionare a adevărului. În ceea ce privește cauza Lighens contra României din 1986, arată că jurnalistul a câștigat și nu știe de ce a fost invocat și arată că în acea speță, un jurnalist a făcut o serie de afirmații calomnioase asupra unui funcționar public numit Kassler și care a fost condamnat de Curtea de Apel din Viena definitiv, iar ulterior persoana a formulat o cerere la CEDO unde, i-a fost admis apelul și constata încalcat art. 10 alin 1 din CEDO, unde s-a avut de-a face cu afirmații grave (persoană imorală, decăzută ...), dar s-a apreciat la afirmațiile și comportamentul funcționarilor respectivi. În ceea ce privește cauza Springer care era o editură din Hamburg, arată că, s-a relatat doar o anumită situație, respectiv viața unui actor care, prin Festivalul de bere de la München, având droguri asupra lui, a fost fotografiat în timpul vieții sale private, în timpul liber, dar acele elemente, Cum a convins Curtea, după ce editura Springer a fost condamnată de instanțele din Hamburg definitivă, s-a reținut de către curte, faptul că, afirmațiile făcute și pozele date, cu privire la acel actor, care tocmai interpretase și rolul unui comisar, au vizat, nu numai natura penală a procesului. Astfel, arată că și în acestea articole, site-ul luju.ro, prin reprezentanții lor, nu i-a interesat relația dintre părți, ci faptul că acea prezență în Consiliul Superior al Magistraturii, a lui Danileț, dacă acea ta facea o cerere de abținere, nu exista nicio problemă în acest sens. Mai mult, faptul că dl. Danileț se cunoaște cu dna Camelia Bogdan, este de notorietate dacă se citește pe blogul lui Danileț unde se spune că acesta a participat în 2008, în Statele Unite la un program similar cu dna Camelia Bogdan și precizează acolo toate aspectele astfel că relația dintre părți este una de amicizie, nimeni nu a susținut faptul că ar fi fost vorba despre o relație intimă între aceștia. Faptul că modul de prezentare, uncori, poate fi considerat mai acid și se regăsește este în cauza Virban contra României care precizează că există o mică doză de exagerare care se raportează la situația de fapt în care, dna Camelia Bogdan vine și recuza pe toată lumea, inclusiv pe președintele CSM-ului care a dat șansa de a nu recuza, prin a se abține, iar dl. Danileț cu care dna Camelia Bogdan era în relații de prietenie, nu a făcut acest lucru, acesta fiind demersul jurnalistic. Totodată arată că există o Hotărârea nr. 13/2002 a Consiliului Superior al Magistraturii, urmând a se aprecia în ce măsură este aplicabilă speței de față în care un magistrat a soluționat o cauză, iar prin Hotărârea nr. 14/2004 I.C.C.J. s-a reținut că acesta este un comportament reprobabil și nu poți crede în actul de justiție în momentul în care magistratură care să dă o hotărâre se întâlnește cu partea respectivă și discută

anumite aspecte. În ceea ce privește spețele pronunțate de către Curtea Europeană cu privire la activitatea magistraților există cauza Sabău și Pârcălab contra României, în care se precizează foarte clar atitudinea magistraților, chiar în afara justiției, car epos să constituie o preocupare a presei și să contribuie la dezbaterea unor probleme privind funcționarea justiției și a moralității celor care sunt garanții ei. Dacă nu ar fi atâtea spețe în care se precizează, din punctul său de vedere activitatea magistratului, fiind chestiuni ce exced interesul general, în speța de față, pozele respective, faptul că primul care acceptat să i se facă poze și să fie publicate a fost chiar parte din acest dosar, în club fiind băieți care fac poze și dacă vrei să ai amintire, iar în acel moment trebuie să fi sigur că acele poze vor fi puse pe site ul clubului, fiind publice, cu posibilitate accesării de oricine, ceea ce s-a întâmplat în cazul dlui Danileț, fiind reprezentat inclusiv pe pagina sa de facebook cântând, iar dacă era atât de vătămat în încălcarea vieții private, nu-și publica acele fotografii pe pagina sa. Mai mult decât atât arată că dacă dl. Danileț nu s-ar fi lăsat să fie fotografiat, nimeni nu i-ar fi făcut fotografii dacă spui că nu vrei. De asemenea, arată că, pe pagina de facebook a Clubului Tunes sunt posteate mai multe fotografii de la evenimentul respect, inclusiv cele cu dna judecător Camelia Bogdan. Totodată, arată că, există o cauză în materia CEDO care spune că în situația în care faptele sunt cunoscute publicului, nu mai există acel prejudiciu, acea vătămare, întrucât toate acestea au fost puse la dispoziția publicului, inclusiv de către părțile din dosarul respectiv, prin acceptul de a li se face fotografii, acestea știind că sunt funcționari publici, cu atât mai mult cu cât, dl Danileț știind foarte bine, întrucât a mai fost subiect al presei. Mai mult decât atât arată că fotografile nu au fost făcute de către luju.ro pentru a-i fi imputat ceva, iar un eventual prejudiciu, în pipăirea fondului, nu a fost dovedit și nu există o minimă dovadă de existență a prejudiciului, iar problema este altă, în sensul că, toată presa a preluat acele fotografii și ca să existe necesitatea urgenței luării acestei măsuri, indiferent dacă se va lua o măsură împotriva părătei, fotografile tot vor rămâne de site uri. Totodată, arată că, fotografile nu au fost efectuate de luju.ro ci au fost preluate altfel că, în aceste condiții nu poate fi pipăit fondul și nu există o aparență de drept, nefiind îndeplinite condițiile răspunderii delictuale, fapta ilicită, din punctul său de vedere, nu există. Mai mult, arată că reclamantul avea obligația să-i facă o notificare pe care nu a făcut-o. În cauza Maghiar Index contra Ungariei se spune clar că faci notificare și dacă nu se retrag comentariile și injuriile, partea ar și vinovată prin săvârșirea unei culpe. Cu privire la faptul că nu se poate posta, arată că, se poate posta. Astfel apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a ordonanței președințiale solicitând respingerea cererii, ca atare.

Apărătorul reclamantului arată că s-a susținut faptul că nu a fost notificată părăta, iar dl. Danileț deoarece campania datează din 2011, a notificat în 2012 părătei prin care a solicitat să nu i se mai publice nimic, iar această notificare este valabilă inclusiv pentru prezentul dosar. În altă ordine de idei vis-a-vis de postări, personal a comentat în numele său pe pagina luju.ro și nu s-a postat, reclamantul luând legătura cu dna Angheluș și i s-a spus că nu se poate retrage acele postări. Astfel arată că, dacă s-ar fi scris un articol cum a vorbit dl avocat astăzi, nu ar fi avut nicio problemă, însă problema este că există afirmații care jignitoare. La ce s-a referit dl. avocat al părătei, arată că, tot instanța de judecată poate aprecia și în cauza citată de dânsul, dacă comentariile publicate (nefiind exonerăți printr-o simplă notificare) și că jurisprudența în plus, în afară de Asta și că nu s-a referit în jurisprudență invocată, la cazuri în sine și la ce s-a reținut în considerente pentru că acelea sunt obligatorii pentru instanță, u sunt obligatorii cazurile cum au fost și ce s-a întâmplat cu el. Prin urmare, apreciază că, nu a ceru un prejudiciu material, respect daune, a solicitat să nu mai fie posteate materiale pe luju.ro.

Instanța constată că reclamantul a invocat ca prejudiciu lezarea imaginii și reputației.

Apărătorul reclamantului arată, în ceea ce privește susținerea că dl. Danileț făcând pozele aceleia de către Clubul Tunes, s-a expus preluării, arată că reclamantul și-a dat acordul să pozeze, dar nu a pozat cu dna Camelia Bogdan și nici când au cântat și nici separat.

Problema este că nu s-au dat doar aceste fotografii, ci s-au dat alte fotografii, tocmai ca să se inducă o relație între cei doi.

Instanța, față de imprejurarea că s-a susținut de către părăță că nu au fost făcute de către reprezentanții luju.ro., în scopul stabilirii provenienței fotografiilor, adresează reprezentantului părăței solicitarea de a menționa cine a făcut fotografiile și de unde au fost preluate.

Apărătorul părăței arată că așa cum rezultă și din imagini, arată că fotografiile au fost preluate de la celealte anumite publicații (Jurnalul.ro, Marius Tucă.ro, Știri pe Surse, Sura Zilei), iar filmulețul a fost difuzat de Antena 3 și nu a fost făcut de către luju.ro, deși s-a susținut acest lucru, fiind preluat. De asemenea, arată că pozele au fost preluate de la alte publicații, nu au fost distorsionate, față de ceea ce s-a prezentat acolo.

Apărătorul reclamantului arată că la fila 6 s-a arătat în articolul din 26.03.2016, faptul că se vor publica filmări cu Zeița Dreptății și Vasilică Danileț, înainte de a se da de către Antena 3.

Apărătorul părăței arată că fiecare jurnalist are anumite surse, inclusiv site ul Lumea Justiției de exemplu, site ul Canțan are surse care stau în cluburi și te fotografiază de dimineață până seara; problema este alta; este posibil ca, în activitatea unui jurnalist, să afle că cineva are niște filmări din club, fiind făcute de către o altă publicație și atunci se pot prelua acele evenimente. Totodată arată că există publicații care au anumite surse și care sunt confidențiale. Cu privire la filmuleț, arată că există posibilitatea că o altă instituție de presă, care deține aceste filmulețe, să spună: „după ce le preieți tu, le iau și eu”, există și aceasta posibilitate.

La interpelarea instanței reprezentantul părăței, dl. Savaliuc Ovidiu-Răzvan, arată că, acel filmulețul i s-a dat de către colegi de presă, fară să dea nume, întrucât dl. Danileț are influență foarte mare și se poate răzbuna, reclamantul știind că vor apărea filmele, sesizând Inspectia Judiciară în acest sens, în scris (în titlul unui articol din „Lumea Justiției”), ca dovedă că nu a fost un demers privind viața intimă a lui Danileț, întrucât nu este interesat de acest aspect. Mai arată că în Clubul Tunes, în acea seară, era un grup de jurnaliști și oricare, care îl cunoștea pe dl. Danileț, putea să-l facă acestuia fotografii cu telefonul mobil. De asemenea arată că dl. Danileț i-a dat și interviuri în care a fost lăudat, dar așa cum a fost lăudat, prin meseria sa de jurnalist, se simte obligat să anunțe și când se întâmplă niște lucruri anormale.

Apărătorul părăței arată că, din punctul său de vedere, dacă nu exista acea ședință a Plenului CSM din data de 24.03.2016, nu s-ar fi scris absolut nimic.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

Apărătorul reclamantul solicită cererii de ordonanță președintială, astfel cum a fost formulată și modificată, în sensul de a dispune retragerea de pe site ul luju.ro a articolelor care sunt publicate pe acest site, interzicerea pe o perioadă determinabilă până la data la care se va fixa acest termen, dar nu mai devreme de 30 zile, să introducă acțiunea pe fond, care va fi mai vastă decât cea prezentă, întrucât va cuprinde toate articolele publicate pe o perioadă de 3 ani împotriva lui Danileț, să se interzică a se mai posta, ulterior prezentei cereri, de articole denigratoare de acest gen, din Clubul Tunes. În motivare, a apreciat a fi încălcate dispozițiile art. 74 C.Civ. raportat la art. 36 din Constituția României, având în vedere modul în care au fost făcute publice fotografiile, apreciind că cel care publică are responsabilitatea, întrucât a dat ok ul de a se publica acele articole. Solicită a se avea în vedere că unele fotografii au fost preluate de pe site ul Clubului Tunes, iar cele prezentare de părăță, la prezentul termen de judecată erau tot preluări de pe site-ul clubului. De asemenea arată că a indicat jurisprudența CEDO, iar în ceea ce privește faptele cauzatoare de prejudiciu, solicită a se avea în vedere atât modalitatea de exprimare, cât și titlurile expuse. În consecință, solicită admiterea acțiunii, cu cheltuieli de judecată, pe cale separată.

Apărătorul părâtei solicită respingerea cererii de emitere a ordonanței președințiale, având în vedere că prin cererea de ordonanță președințială nu s-a solicitat retragerea articolelor, ci s-a solicitat retragerea fotografiilor cu dl. Danileț, apărute în cadrul articolului, nici măcar articolul. De asemenea s-a solicitat interzicerea difuzării înregistrării din Clubul Tunes, nevorbindu-se de vreun articol. În privința prejudiciului, arată că, nu se pot retrage de pe site și nu se poate admite această acțiune, nefiind o faptă cauzatoare de prejudiciu, întrucât nu a fost dovedită o astfel de faptă, sub aspectul pipăirii fondului și neexistând vreun prejudiciu, care se raportează fie la art. 1357 C.civ., fie la art. 10 alin.2 (societatea democratică, interesul legitim, să fie necesară, etc.) și nu s-au depus înscrișuri în susținere.

Reprezentantul părâtei, dl. Savaliuc Ovidiu-Răzvan solicită a se înțelege faptul că a făcut un demers pur jurnalistic, fiind un jurnalist care lucrează de 25 ani pe justiție, inclusiv dl. Danileț fiind la el la redacție, precum și marii actori din justiție; a avut și a rămas cu ei în relații foarte bune, dar ca orice cetățean dorește să trăiască într-o țară normală și magistrații, la rândul lor vor acest lucru, având aprecieri de la toate Asociațiile de Magistrați din România, fiind invitat la toate evenimentele. Astfel arată că și magistrații au nevoie de acest site, întrucât vor să afle tot ce se întâmplă cu reprezentanții lor în CSM, cărora le dau votul, iar în urma incidentului din Plenul CSM, au existat chiar reacții ale Asociațiilor Magistraților din România, care au condamnat comportamentul dnei magistrat Camelia Bogdan care a recuzat în stânga și dreapta, dar iată că pe urmă a ieșit în public. Mai arată că interesul său ca jurnalist este de arăta cum ar fi să se vadă un judecător care dă o soluție împotriva unei persoane și după câteva ore ieșe în public cu acea persoană, iar asta să fie justiția pe care și-o doresc; nu cumva acesta este un element de natură să zdruncine încrederea publicului în justiție, dacă să-și acceptă asemenea lucruri, arătând că acesta a fost demersul său și nimic altceva, nefiind interesat de viața personală a lui Danileț, cunoșându-l pe acesta, el personal fiind o persoană care nu s-ar coborî să scrie articole despre viață privată, alta fiindu-i menirea și considerând că poate face destule lucruri bune pentru țară. De asemenea, arată că nu s-a dovedit nicio faptă ilicită, întrucât nu a făcut nimic rău în faptul că a prezentat o anomalie.

Instanța, în temeiul art. 394 C.prc.civ., declară închise dezbatările și reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amană pronuntarea pentru data de 05.04.2016, cu aplicarea art. 396 alin. 2 C.proc.civ.
Pronuntată în sedință publică, astăzi, 04.04.2016.

PREȘEDINTE,
Roxana Mihaela Duma

